

er fremsat, angaaende Børsbygningen, og at han anerkjender Udvalgets Udtalelser for rigtige med Hensyn til dette Punkt. Saavidt jeg veed, er der allerede steet et Tilbud, som er antageligt. Der er kun et Punkt, som jeg skal bevære lidt nærmere i Anledning af, hvad den høitærede Finansminister udtalte. — Spørgsmaalet om Dplysninger angaaende den tidligere danske Menighed i London tilhørende Capital. Det er et Formspørgsmaal, hvorvidt man vil betragte, hvad der fra Rigsdagens Side er besluttet i den Anledning, som en Bestemmelse, der er bindende for Ministeriet eller ikke. Listen over Activerne findes paa de skrevne Underbilag. Rigsdagen har intet Retsmiddel, hvorved det kan tvinge Ministeriet igjennem en Beslutning til at give Dplysning angaaende dette Beløb under Activerne. Det er altsaa i mine Tanker aldeles naturligt, at Rigsdagen har indskrænket sig til en Udtalelse om det Duffelige deri, uden at der er taget en formelig Beslutning herom. Nu er i mine Tanker dette Duffe blevet udtalt saa klart og saa bestemt som muligt. Statsrevisionen har nemlig bemærket om denne Capital, at der derom formeentlig burde gives nærmere Dplysning, og Spørgsmaalet blev derefter bragt for Rigsdagen. I Motiveringens af Udvalgets Forslag, angaaende 3,200 Rd. til Hobro Kirke, stod der, saavidt jeg kan erindre, — Rigsdagstidenden, hvori det staaer, er ikke paa sin Plads — „i det Haab, at man vilde give fornødne Dplysninger om denne Capital, bevilges Summen.“ Det er ganske rigtigt, at ved den endelige Afstemning voteredes der kun over Villigelsen af de 3,200 Rd.; men jeg troer virkelig, at man i sin Kritik lægger for Lidet i dette Botum, naar man erklærer, at Rigsdagen ikke bestemt har udtalt sin Mening; den har gjort det, saavidt det overhovedet lader sig gjøre ved Spørgsmaal af denne Art. Det forekommer mig, at enhver Minister, som vil sammenvirke med Rigsdagen, virkelig maa ansee sig saa stærkt bunden, som det vel lader sig gjøre, ved en Udtalelse af den Art, da Rigsdagen har, som jeg alt har sagt, ikke noget Retsmiddel, hvorved den kan fremtvinge sin Villie i dette Punkt, medmindre den vælger den ganske extraordinaire

Fremgangsmaade, at optage saadanne enkelte Poster i selve Finansloven.

Finansministeren: Jeg maa paa det Allerbestemteste protestere mod den Udtalelse, som den sidste ærede Taler nu fremsatte. Jeg maa bemærke, at jeg vilde ansee det for i høieste Grad farligt, hvis man vilde erklære, at noget Andet er besluttet, end det, som virkelig er besluttet. Naar der steer en Indstilling til Rigsdagen, saa er det jo meget muligt, at En kan anføre Et og en Anden et Andet som Motiv til en saadan Indstilling, men hvad der er sagt i selve den vedtagne Indstilling, det er Rigsdagens Villie og Beslutning, og jeg maa gjentage, at det efter min Overbeviisning vilde være i høieste Grad farligt, om noget Andet blev statueret. Jeg veed heller ikke, at man nogenstunde tidligere har forsøgt at ville gjøre gjældende, at der, naar der var Tale om, hvad der var besluttet, ikke blot skulde sees hen til Beslutningens klare og tydelige Ord, men ogsaa til de Forventninger, som der fra en eller anden Side, selv fra et Udvalgs Side, var udtalt, og at her blot er Tale om en Forventning fremgaaer jo af Statsrevisorernes Beretning, hvor det paa Pag. 567 hedder: „I Forventning af, at det vil stee, foreslaaer Statsrevisionen, at den stedfundne Udgift approberes“, og deri erklærer Udvalget sig entigt og indstiller, at den i Finansaaret stedfundne Udgift af 3200 Rd. billiges, hvilket altsaa er det, Rigsdagen har besluttet. Jovrigt er det naturligviis aldeles uafhængigt af det Spørgsmaal, at jeg ved den stete Udtalelse finder mig foranlediget til at afgive denne Erklæring; thi hvad selve Sagen angaaer, da troer jeg, at de Dplysninger, som man kunde ønske, ere meddeelte i den fuldstændigste Udstrækning, og jeg gjentager, at jeg troer det berøer paa en Misforstaaelse, naar der endnu stedse siges, at man ønsker flere Dplysninger, thi jeg veed ikke, hvorpaa de egentlig skulde gaae ud. Der er ikke gjort det allermindste Forsøg paa at skjule Noget med Hensyn til denne Capitals Beløb, Frembringelsesmaade, den senere Behandling og Anvendelse deraf o. s. v.; thi der er sagt, hvor stor den